

učitele k vyučování na nižším sekundárním stupni vzdělávání, které ve většině zemí zahrnovalo 7. až 9. třídu. Nicméně v některých zemích, jak ukazují výše zmíněné studie, zahrnuje příprava učitelů na nižším sekundárním stupni také nižší, ale i vyšší ročníky, v některých případech obojí. Ve většině zemí je dostačující jeden program pro budoucí učitele v nižším sekundárním vzdělávání. Nicméně v jiných zemích existuje několik programů paralelně vedle sebe. Vzdělávání učitelů může být organizováno konsekutivně. Délka programů pro vzdělávání učitelů se také může lišit, stejně jako množství předmětů a míra PKU k tomu, jakým způsobem je vyučován. Vstupním požadavkem do programů pro vzdělávání učitelů je zpravidla maturitní zkouška, ale existují i výjimky. Nadto jen malé množství zemí se zdá být schopné přilákat k učitelství žáky, kteří jsou z hlediska výsledků nadprůměrní.

Oborové kurzy poskytují soubor hlubokých znalostí, které učitelé potřebují k tomu, aby obsah prezentovali žákům smysluplně a aby propojili jednotlivá témata navzájem a také s předchozími znalostmi žáků a budoucími vzdělávacími cíli (Cochran-Smith & Zeichner 2005; Wilson et al., 2001). Nicméně oborová znalost je pouze základem pro vyučování: výsledky žáků jsou lepší, když se silná oborová znalost kombinuje se silnými didaktickými předpoklady (Clotfelter et al., 2007). Didaktická znalost obsahu propojuje obecné pedagogické znalosti a znalosti obsahu (Shulman, 1986). Efektivní profesní příprava napojuje znalosti obsahu na porozumění tomu, jak učící subjekty získávají znalosti, jak vyučovat žáky, kteří jsou rozmanití z hlediska výsledků, motivace, socioekonomického či jazykového zázemí, a jak používat širokou paletu vzdělávacích strategií, což představuje v tomto kontextu důležité zjištění (Constantine et al., 2009; NRC, 2010). Další významné zjištění týkající se dopadu PKU na výsledky přípravy učitelů je kvalita vyučovacích metod, kterými jsou vyučováni budoucí učitelé, zejména příležitosti participovat na skutečném vyučování a s ním spojenými činnostmi (jako např. plánování hodiny, analýza práce žáka) v praxi spíše než absolvovat pouhé následky hodin (Boyd et al., 2009).

Analytický potenciál a indikátory

Výzkum identifikuje následující indikátory přípravy učitelů (PVU) jako potenciálně důležité s ohledem na TALIS 2018:

- rok ukončení PVU;
- formální úroveň diplomu (terciární / postsekundární nebo sekundární úroveň);
- alternativní cesty k učitelství;
- typ instituce (univerzita, pedagogická VOŠ apod.);
- délka učitelské přípravy;
- účast v paralelním, konsekutivním nebo alternativním programu;
- rozsah ročníků, kdy PVU připravuje učitele na vyučování (např. 1–8, 7–9, 5–10, 5–12);
- typ(y) škol, na které PVU učitele připravuje k vyučování;
- požadavky pro vstup do PVU (školní zkoušky, univerzitní zkoušky, praktické zkušenosti);
- typ a obsah drženého titulu ve vztahu k obsahu budoucích předmětů, které učitel zamýšlí vyučovat (množství hlavních a vedlejších specializací, obecné přípravy);
- zda titul zahrnuje hlavní specializaci v předmětu výuky (didaktiku);